

N:o 70.

Af Herr **P. Pehrsson**, i Törneryd: Om anslag för en utredning i fråga om expensmedlens användande.

Vid 1883 års riksdag äskade Kongl. Maj:t en förhöjning uti förslagsanslaget till skrifmaterialier och expenser, ved m. m. på sjette hufvudtiteln, hvilket de föregående åren med betydliga belopp blifvit öfverskridet. Denna förhöjning afslogs dock af Riksdagen vid gemensam omröstning, hvartill såsom skäl kan antagas den inom Andra Kammaren uttryckta önskan, att en utredning måtte åstadkommas af statsrevisionen rörande orsaken till de betydliga skiljaktigheter, som uti de särskilda länen yppat sig i afseende på detta anslagsbehofs belopp och användande.

Med anledning deraf har statsrevisionen af år 1883 försökt lemna en dylik utredning icke allenast med afseende på sjette hufvudtitelns expensmedel, utan äfven med afseende på de öfriga hufvudtitlarnes medel af samma natur, samt dessutom för åtskilliga verks och inrättningars särskilda expensmedel, hvarjemte statsrevisionen tillika gifvit åtskilliga antydningar, huruledes större ordning och följdriktighet i expensmedlens användande skulle kunna åstadkommas, samt äfven besparingar göras.

Men statsrevisionen har derjemte ansett sig böra erinra, att i anseende till så väl den korta tiden för dess samvaro som ock dess sysselsättning med öfriga ärenden, hvilka påkallat dess uppmärksamhet, den utredning rörande expensmedlen, som åstadkommits, icke på långt när kunnat blifva så fullständig, som ämnets vigt påfordrat, hvarjemte

den ansett sig böra framhålla, att en ytterligare och noggrannare undersökning af expensmedlens användande skulle vara så mycket mera önskvärd, som derigenom sannolikt betydliga besparingar skulle kunna föranledas.

Enligt de tabeller, statsrevisionen uppgjort, hafva de sammanlagda särskilda expensanslagen på hufvudtitlarne från år 1870 till 1880 ökats från 204,176 kronor 12 öre till 366,612 kronor, äfvensom dessutom från 1870 till 1881 blifvit öfverskridna från 81,157 kronor 12 öre till 149,560 kronor 81 öre, hvadan de nu kunna antagas i sjelfva verket uppgå till öfver en half million, hvilken summa dock sannolikt snart kommer att ytterligare ökas, om icke åtgärder deremot vidtagas. Men dertill måste äfven räknas expensmedlen hos de statens verk och inrättningar, som hafva särskilda medel af samma natur och icke erhålla dem från hufvudtiteln, och hvilka äfven visa nyssnämnda tendens att stiga. Samtliga expensmedel anser statsrevisionen sannolikt uppgå till öfver en million kronor.

Så väl detta expensmedlens betydliga belopp, som deras i ögonen fallande hastiga stigande och ständiga öfverskridande, synes påkalla kraftiga åtgärder icke allenast till förekommande af samma utgifters ytterligare stegring, utan äfven till åvägabringande af de besparingar, som af statsrevisionen ansetts möjliga. Säkerligen skulle derföre en sådan fullständigare och noggrannare utredning, som af statsrevisionen ansetts behöflig, medföra mycken nytta, samt de kostnader, som derigenom föranleddes, rikligen gäldas genom besparingar i statsverkets utgifter, möjligtvis uppgående till hundra tusentals kronor.

Emellertid är icke troligt, att en kommande statsrevision, som får nya ärenden att handlägga, på ett fullt tillfredsställande sätt skall kunna verkställa en dylik undersökning, hvarför i öfrigt statsrevisionens personal och ringa kansli ej heller rätt lämpa sig. Redan förut en gång har man tillsatt en särskild komité för verkställande af en utredning, för hvilken statsrevisionens arbetskrafter ansågos otillräckliga, nemligen rörande förvaltningen af statens jernvägar. Enligt min åsigt är ofvan framställda ärende af tillräckligt stor vikt att böra framkalla en dylik särskild undersökning.

Med anledning af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen för en gång måtte bevilja ett extra anslag af 10,000 kronor att ställas till Kongl. Maj:ts

disposition för verkställande af en utredning, huruledes, på sätt 1883 års statsrevision antydt, större ordning och likformighet uti expensmedlens användande skall kunna åstadkommas, samt besparingar åvägabringas.

Slutligen får jag vördsamt anhålla om remiss af denna motion till Stats-Utskottet för att derstädes behandlas i sammanhang med statsrevisorernes berättelse.

Stockholm den 26 Januari 1884.

P. Pehrsson,
från Blekinge.
